

Stk. 4. Hvor ændring af ansættelsen eller af skatteberegningen medfører godtgørelse af erlagt skat, har den skattepligtige krav på renter, 5 pct. p. a., af det skattebeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkortning i det skattebeløb, der skal erlægges ved førstkommende opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.“

§ 7.

§ 5, stk. 3, i lov nr. 31 af 15. februar 1957 om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter affattes således:

„*Stk. 3.* En ejendom, der i skatteåret 1956-57 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, er — så længe denne skattefritagelse er gældende — fritaget for så stort et beløb af den fikserede kommunale ejendomsskyld, som svarer til det skattebeløb, der som følge af fritagelsen i henhold til bygge-

støtte Lovgivningen og bestemmelsen i § 1, stk. 2, litra b) og c), i lov nr. 166 af 24. maj 1955 ikke skulle erlægges i skatteåret 1956-57.“

§ 8.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1959. Fastsættelse af grundskyldpromiller i henhold til §§ 2 og 3 sker første gang med virkning for skatteårene 1959-60—1962-63.

Stk. 2. De amtskommunale ejendomsskatter for tiden 1. januar-31. marts 1959 bortfalder.

Stk. 3. Med virkning fra og med skatteåret 1959-60 ophæves lov nr. 166 af 24. maj 1955 om forøgelse af den kommunale ejendomsbeskatning i købstæderne m. v. De beløb, der i henhold til nævnte lovs § 3 for skatteårene 1956-57—1958-59 er henlagt til en særlig fond, overføres pr. 1. april 1959 til kommunens kapitalfond. De til tillægspromillerne svarende andele af grundskylden og den fikserede kommunale ejendomsskyld indgår fra og med skatteåret 1959-60 i kommunens kasse som ordinære kommunale ejendomsskatter.

Gustav Pedersen.

/ Peter Larsen.